

Petri hispani

Folio cix

110

struit rōem illius cui additur. sed facit ipm stare pro paucioribus suppositis. vt albus niger fortis respectu hominis. Alia est determinatio diminutis que dicitur rōem illius cui additur. Vel sic. determinatio diminutis est que prim tollit rōem illius cui additur et prim relinquit. vt esse album fin dentes. esse nudū fin pedes. Tercia est determinatio distrabens siue p/ uans que destruit siue priuat rōem illius cui addit. vel omnino tollit rōem eius. vt mortu⁹ pictus respectu hois. Quarta est determinatio ampliatis siue sup addens. que facit terminū cui additur capi. p signifi catis nō solum presentibus. sed presentibus et futuris. vt mortuum generandū. Et solum penes primā determinatio nē sumitur locus dyalectic⁹ a toto in modo ad e/ grem vel eōtra. sed penes alias tres determinatiōes sumitur locus sophisticus.

¶ Dicitur diminutū per hoc q sibi additur albus quia hō per se stat p omnib/ suis suppositis. s/ q sibi additur albus. tunc stat p albis tm. ergo albus est determinatio diminutis. Dm q licet albus diminuit hominē quo ad supposita. non tamē quo ad suum significatū principale. sicut facit determinatio diminutis. Et dicendū q licet diminuat suppoem hois. non tamē diminuit rōem formale et⁹. q homo albus est aial rōnale sicut homo

¶ Vniuersale simpliciter sine determinatione ē totum vniuersale. Et totum in modo non distinguitur a toto vniuersali. Dicendū q uis materialiter idem sine totum vniuersale. totū in modo tamē formaliter illa tota opponitur per respectus ad suas partes. Nam homo est totū vniuersale respectu inferioris essentialis. sicut est fortis vel plato. sed ē totum in modo respectu inferioris accidentalis. s/ respectu hois albi. Et cum d/ totum in modo p/ dupliciter glosari. vno mō totum in modo. i. totum sine modo respectu sui ipsi⁹. sed tamē modificatū vel sumptum cum modificatione respectu sui inferioris. Alio mō totum in modo. i. sine modo suatiue non habedo respectum ad eius prem. sed pma expositio est melior. quia secūdo modo etiā totum vniuersale potest dici totum in modo

¶ Nō sequitur homo nō currit. ergo hō albus nō currit. posito casu q ethiops non currat. et hō albus currat. quia tunc aīis est verū et cōsequens falsum. ergo nō valet iste locus arguēdo destructiue. Dm q ibi nō arguitur destructiue a toto in modo. q arguere destructiue ē arguere a destructione totū in modo ad destructionē ptis. modo hic nō destruitur totum. q negatio nō pcedit totum. et locus a toto in modo tenet p/ dicando ipm totum.

¶ Etā tenet affirmatiue. q cōtra dicta. Aīis p/ batur. q bene sequitur coruus volat. q coruus niger volat. Itē ignis calefacit. q ignis calid⁹ calefacit. q oppositum p/ntis repugnat antecedenti. Dm q hic nō arguit a toto in modo ad suam prem. nā ignis calid⁹ nō est ps in modo. q calidū nō est de terminatio cōtrahens respectu ignis. q non cōtrahit ignem ad minorē suppoem suoz supposito. Ita nec nigrū est determinatio cōtrahens respectu corui. sed est propriū epithetū. i. a dicitur cōueniens omni in diuiduo vni⁹ speciei. s/ nō soli. et additur coruo causa ornatu. vel expellentiis p/teritatis

¶ Querit⁹ Quid sit locus a parte in modo ad eius totum. Dm q ē habitudo pris in modo ad suū totum. Et tenet cōstructiue dupliciter. vno mō subiecti do gram in modo. vt hō albus currit. ergo homo currit. Maxima. Quicqd p/ dicatur de parte in modo et de toto. Secūdo valet p/ dicando gram affirmatiue. vt iste hō est albus. ergo est homo

¶ Non sequitur. hō albus est quid cōplexum. q homo est cōplexum. Dm q nō debet argui penes p/ dicata intencionalia. q penes illa dicit. sed dicitur qui penes p/ dicata realia. in quib/ pueniunt

¶ Non sequit. ille hō est mortu⁹. ergo est hō. Dm q ibi nō arguit a parte in modo. sed cōmittitur fallacia a dicto fm qd ad dem sim/ pliciter. quia mortuū nō est determinatio cōtrahens sed alienas siue distrabens. Et sicut dicit qn arguitur vocatiū est rectus secundari⁹. Ergo est rectus

¶ Non sequitur. omnis p/ō vera est vera. q omnis p/positio ē vera. et tū arguit a parte in modo ad suū totum affirmatiue. Dm q nō debet argui cum distributione totū in modo. et ergo si auferatur distributio p/na erit bona. q bene sequitur p/positio vera est vera. q p/positio est vera

¶ Nō tenet affirmatiue. fortis sit hō albus. ergo fortis sit homo. quia aīis potest esse verū p/ō te existēte falso. Dm q ibi arguit a parte in modo negatiue. q sit includit negatione. vt p/ in et⁹ expone. s/ fortis nunc nō est albus. et immediate p/ hoc erit hō albus. et sic nō est pura affirmatiua. sed p/ tim affirmatiua et prim negatiua.

¶ Totum in loco est dicitio cōprehendens omnē locum aduerbiallyter. vt vbiq; nusq;. Pars in loco est dicitio p/prehendens aliquē locum aduerbiallyter. vt ibi hic. Locus a toto in loco est habitudo ipsius ad suā prem. et tenet cōstructiue et destructiue. Constructiue sic. deus est vbiq; q deus est h. Maxima. Lincūq; competit totū in loco et querit et pars. Destructiue sic. cesar ē nusq; ergo non est hic. Maxima. Quicqd remouetur a toto in loco et a qualibet eius parte. Locus a parte in loco est habitudo ipsius ad suū totum. et est semp destructiū. vt cesar nō est hic. ergo nō est vbiq;. Locus a parte in loco. Maxima. Lincūq; non competit pars in loco nec eius totum

¶ Hic p/nter petrus hyl. determinat de loco a toto illo co. et p/imo distinguit totum dicens. Totum in loco est dicitio p/prehendens omnē locum aduerbiallyter. vt vbi q; vndiq;. Et ponitur dicitio loco gener. dem dicit cōprehendens omnē locum ad vīam totius in tpe. et ponitur aduerbiallyter ad vīam totū in quāritate. qd importat omnē locum noialiter. vt omnis locus v/ in omni loco. Sed pars in loco est dicitio p/prehendens aliquē locum aduerbiallyter. vt hic ibi. Locus a toto possedit quō in tali loco fundat habitudo ad inā gram. et ego tra vt p/ in lra